

Sygn. akt: I C 290/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Gembicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Soboń-Kuklińska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa K. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. K.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki K. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. K. kwotę 1.359,77 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12.03.2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 445,00 zł (słownie: czterysta czterdzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 290/16

UZASADNIENIE

Powódka **K. K.** prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w O. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 1.359,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2016 do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie przedłożony spis kosztów.

W uzasadnieniu żądania powód wskazała, że na skutek zdarzenia drogowego mającego miejsce w dniu 10 lutego 2016 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. (...) (klasa C) stanowiącego własność J. R.. Uszkodzenia w pojeździe uniemożliwiały jego użytkowanie na drodze publicznej. Dlatego też, J. R. w dniu 10 lutego 2016 roku zawarła umowę najmu pojazdu zastępczego z powódką. Ponadto w tym samym dniu doszło do zawarcia umowy cesji na podstawie której scedowano na powódkę wierzytelność przysługującą z tytułu naprawienia części powstałej szkody tj. konieczności wynajmu samochodu zastępczego. Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie naprawy pojazdu na skutek zdarzenia z dnia 10 lutego 2016 r., za które odpowiedzialność ponosi pozwany, wyniósł 2.859,75 zł – za 15 dni, a koszt wynajmu na jeden dzień wynosił kwotę 155 zł netto. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce jedynie kwotę 1.499,98 zł kwestionując dobową wysokość wynajmu pojazdu.

Pozwane **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.** w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że w toku likwidacji szkody wypłacił odszkodowanie w wysokości 1.499,98 zł na które składa się zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 15 dni, przy uwzględnieniu stawki dobowej 81,30 zł netto. Pozwany zakwestionował stawkę zastosowaną przez powódkę jako rażąco zawyżoną. Ponadto wskazał, że pismem z dnia 11 lutego 2016 roku poinformował poszkodowaną o możliwości bezpłatnego wynajęcia pojazdu zastępczego na koszt pozwanego – z którego to poszkodowana nie skorzystała.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 10 lutego 2016 roku w N. woj. (...) - (...), doszło do kolizji pojazdów – marki T. (...) należącym do poszkodowanej J. R. z samochodem ciężarowym marki T., który posiadał ubezpieczenie u pozwanego.

W wyniku kolizji drogowej w pojeździe poszkodowanej doszło do uszkodzenia nadkola przedniego prawego, małej szybki koło drzwi przednich prawych, przodu pojazdu, błotnika przedniego prawego, reflektora prawego, pokrywy komory silnika i zderzaka przedniego. W związku z powyższym pojazd T. (...) został odholowany z miejsca zdarzenia.

Dowód: akta szkody na płycie CD [k. 38.]

Pojazd poszkodowanej został odstawiony do naprawy w (...) marki T. w O. firmie – M.-W..

Poszkodowana w dniu 10 lutego 2016 roku w O. zawarła umowę o najem samochodu z powodem. Przedmiotem wynajmu był samochód marki T. (...). Koszt wynajmu według cennika usług wynosił kwotę 155 zł netto/ 190,65 zł brutto na dobę.

Tego samego dnia doszło pomiędzy w/w stronami do zawarcia umowy cesji której przedmiotem była wierzytelność tyt. części odszkodowania przysługującej za korzystanie z samochodu zastępczego.

Dowód: umowa najmu samochodu wraz z owu [k. 9-10]; umowa cesji [k. 12]; cennik usług powódki [k. 13]; zeznania J. R. [k. 53].

Pozwany pismem z dnia 11 lutego 2016 roku poinformował poszkodowaną o możliwości bezpłatnego wynajęcia pojazdu zastępczego z firmy (...) sp. z o.o. sp. k. za stawkę dzienną 81,30 zł za dobę, jednakże pozwana nie skorzystała z owej oferty.

Dowód: lista punktów wynajmu wraz z cennikiem wynajmu samochodu w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. sp. k. [k. 32-33].

W dniu 25 lutego 2016 roku poszkodowana zdała wynajmowany pojazd powódce.

Dowód: protokół zdawczo-odbiorczy [k. 11].

W związku z powyższym w dniu 26 lutego 2016 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.859,75 zł za wynajem samochodu zastępczego obejmujący okres od 10 lutego do 25 lutego 2016 roku tj. 15 dni przy przyjęciu ceny netto za jedną dobę na kwotę 155,00 zł.

Dowód: faktura VAT [k. 17].

W piśmie z dnia 16 marca 2016 roku pozwany przyznał odszkodowanie tyt. pokrycia kosztów najmu pojazdu w kwocie 1.499,98 zł. Tym samym pozwany uznał roszczenie w wymiarze 15 dób przy zachowaniu cen wynajmu pojazdu oferowanych przez firmę (...) sp. z o.o. sp. k. określając dzień wynajmu na kwotę 81,30 zł.

Dowód: pismo pozwanego [k. 15-16].

Zgodnie z opinią sporządzoną przez biegłego sądowego M. A. wynika, że najwyższa stawka dobowa za wynajem pojazdu z segmentu C na okres 15 dni wynosi 139 zł, stawka najniższa mieści się w granicach 89 zł za dobę. Biegły wskazał, że wyliczenia dokonał uwzględniając ceny występujące w firmach oferujących pojazdy w regionie. Biegły ustosunkowując się do zarzutów podniesionych przez stronę powodową wskazał, że najwyższą stawkę dobową za wypożyczenie pojazdu na okres powyżej 7 dni oferuje firma (...), która wynosi kwotę 180 zł za dobę. Tym samym wskazał, że jest to o około 41 zł więcej za dobę niż określona przez biegłego stawka najwyższa w sporządzonej opinii.

Dowód: opinia biegłego sądowego M. A. [k. 63-65; k. 91; k. 117].

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Spór pomiędzy stronami koncentrował się na ustaleniu wysokości odszkodowania tytułem kosztów wynikających z najmu samochodu zastępczego, w szczególności co do wysokości kosztów korzystania z pojazdu zastępczego w przeliczeniu na jedną dobę. Żadna ze stron nie kwestionowała tym samym czasu wynajęcia samochodu zastępczego na czas 15 dni.

Reasumując spór między stronami koncentrował się na wysokości dobowej stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód marki T. (...) uległ uszkodzeniu w wyniku zderzenia, do którego doszło dnia 10 lutego 2016 r. Bezsporne było również to, że pojazd sprawcy był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Tym samym, podstawę odpowiedzialności pozwanej stanowią przepisy art. 435 par. 1 w zw. z art. 436 par. 1 kc w zw. 822 kc i z art. 34 i 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach zaferowanych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano, ponadto na zeznaniach pokrzywdzonej J. R. dotyczące możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego od strony pozwanej.

Pozwany nie wykazał, że stawka najmu samochodu zastępczego, na którą powołała się powódka, była rażąco wyższa, niż przeciętne stawki na rynku lokalnym, a to na nim zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 6 kc spoczywał ciężar udowodnienia w tym zakresie (tak również Sąd Okręgowy w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie XIII GC 2169/15). Nie wykazał także, aby poszkodowana mogła skorzystać z innej firmy lokalnej, która oferuje podobne samochody po niższych cenach. W szczególności nie wynika to z zeznań pokrzywdzonej ani propozycji, na którą powołał się pozwany, dotyczącej wynajmu samochodów przez przedsiębiorstwa, z którymi pozwany ubezpieczyciel współpracuje. Pozwany poza oznaczeniem stawki w kwocie 81,30 zł nie sprecyzował na jakich warunkach miał zostać wynajęty poszkodowanemu pojazd zastępczy, nie wskazał przy tym czy wypożyczalnia z którą pozwany współpracuje obciąża klientów innymi dodatkowymi opłatami, kaucją, czy też uzależnia stawkę dobową najmu od limitu przejechanych kilometrów, co oczywiście wpływa na końcową cenę usługi, a nawet nie określił czy owa kwota jest kwotą brutto czy netto. Nie wykazał także, iż w okresie luty-marzec 2016 roku rzeczywiście współpracował z firmami świadczącymi usługi dotyczące najmu pojazdów, ani że w owym okresie mogły by one faktycznie wynajmując pojazd o parametrach zbliżonych do uszkodzonego poszkodowanej.

Należy przy tym pamiętać, że tak samo, jak poszkodowanej przysługiwał wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzyła ona dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu, mogła on wybrać podmiot, oferujący wypożyczanie aut zastępczych. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2002 roku (I CKN 1466/99, opubl. OSNC 2003, nr 5, poz. 64) stwierdzono, że co do zasady nabywający autoryzowane części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu - nie ma obowiązku poszukiwać sprzedawcy, oferującego je najtaniej. Także więc w zakresie wynajmu pojazdu zastępczego, poszkodowany nie miał obowiązku poszukiwać

podmiotu, oferującego najniższe stawki. Wystarczy, gdy stawki te nie będą rażąco odbiegać od średnich stawek na rynku lokalnym (tak również między innymi Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 listopada 2013 roku w sprawie XXIII Ga 1274/13, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku, III CZP 32/03, OSNC 2004 roku, nr 4, poz.51, Sąd Okręgowy w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 lipca 2014 roku w sprawie XII Ga 171/14). W niniejszej sprawie, na podstawie danych, dotyczących ofert wynajmu samochodów tej samej klasy co pojazd uszkodzony, złożonych przez stronę powodową, nie można przyjąć, że stawki najmu stosowane przez powódkę były rażąco zawyżone. Podmioty oferujące wynajem samochodów stosują różne ceny, jednakże istotnym jest, że końcowa cena usługi często uzależniona jest od zastosowania dodatkowych opłat obciążających najemców takich, jak opłaty za limit kilometrów, za dodatkowego kierowcę, za czas trwania najmu. Ponadto, podmioty wynajmujące samochodu często uzależniają usługę od uiszczenia kaucji, czy też wprowadzają opłatę za podstawienie i odbiór samochodu, licząc dodatkowe koszty za każdy przejechany w tym celu kilometr. Cena najmu pojazdu zastępczego u powódki obejmowała zniesienie limitu kilometrów, brak kaucji, pełne ubezpieczenie OC/AC bez udziału własnego w szkodzie, zniesienie opłaty przygotowawczej, dostarczenie i odbiór samochodu na terenie Polski, zniesienie ograniczeń wiekowych, ograniczeń dodatkowego kierowcy i nie uzależniała stawki od czasu trwania najmu – jedynym ograniczeniem stosowanym u powódki był zakaz palenia papierosów, przewozu zwierząt oraz mycia samochodu na myjniach automatycznych.

Konkludując, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie Sądu stawka w wysokości 155 zł netto za dobę nie odbiega od innych ofert na rynku lokalnym, mieści się w ich środkowym przedziale. A zatem, poniesiony z tego tytułu przez poszkodowaną koszt należało uznać za ekonomicznie uzasadniony.

W związku z powyższym, Sąd nie uwzględnił sporządzonej opinii przez biegłego M. A., ponieważ w sporządzonych kalkulacjach ceny dobowej wynajmu pojazdu segmentu C biegły uwzględnił jedynie wskazywaną cenę – podstawową bez ujęcia opłat dodatkowych wskazanych w powyższych rozważaniach.

Stosownie do przepisu art. 354 § 2 kc wierzyciel powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Ponadto, zgodnie z art. 16 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym, osoba uczestnicząca w nim jest obowiązana między innymi do zapobieżenia, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody.

Poszkodowana J. R. jako wierzyciel była, w świetle powołanych powyżej przepisów, zobowiązana dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody oraz do współdziałania przy wykonaniu zobowiązania w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego oraz ustalonym zwyczajom.

Zarzut pozwanego, że poszkodowana, na której spoczywał obowiązek zmniejszenia rozmiarów szkody (art. 354 § 2 kc, art. 362 kc i art. 826 § 1 kc), mogła wynająć samochód tej samej klasy, za niższą stawkę, pozostały gołosłowne. W ocenie Sądu, na uwzględnienie zasługiwała dobową stawka najmu pojazdu zastępczego wskazana w załączonej przez powódkę do pozwu fakturze, jako mieszcząca się w granicach obowiązujących na wolnym rynku stawek czynszu najmu pojazdów podobnych do samochodu poszkodowanego, uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 10 lutego 2016 roku.

Podsumowując, Sąd uznał, iż uzasadnione koszty wynajęcia samochodu zastępczego przez okres 15 dni, który ostatecznie był niesporny między stronami, przy przyjęciu stawki najmu wysokości 155 zł netto za dobę wyniosły 2.325,00 złotych netto tj. 2.859,75 złotych brutto. Pozwany z tego tytułu wypłacił na rzecz powódki kwotę 1.499,98 zł. Mając na uwadze powyższe na rzecz powódki należało zasądzić od pozwanego kwotę 1.359,77 zł.

O odsetkach orzeczono zgodnie z treścią art. 481 kc. Zgodnie z wystawioną fakturą VAT nr (...) za wynajem samochodu termin jej zapłaty przypadał na dzień 11 marca 2016 roku. W związku z czym roszczenie o odsetki stało się wymagalne od dnia 12 marca 2016 roku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Na koszty zasądzone od pozwanego na rzecz powódki złożyła się: opłata od pozwu w kwocie 68 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 360 zł obliczone zgodnie z § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. 2015 poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.